

Tato práce vykládá možné teoretické přístupy k pojmu prostor v jeho doslovném i abstraktním významu a aplikuje je na prozaické dílo Julia Zeyera. Charakterizuje Zeyerovu poetiku a dále využívá ustálené schéma klasifikace prostoru z hlediska zařazení do konceptů prostoru vyprávění. Postupně analyzuje klima („setting“), za pomoci tematologického i sémiotického přístupu místa („frames“) a univerzum Zeyerovy prózy. Na závěr práce je Zeyerovo dílo vztaženo k teorii chronotopu.